

Glossa publicada en el Full Diocesà de Vic el dia 15 de febrer del 2015

Aquell 7 de febrer de 1916 | Romà Casanova, bisbe de Vic

Fou al vespre del 7 de febrer de 1916 quan lliurava la seva ànima a l'Altíssim el venerable bisbe de Vic, Josep Torras i Bages. Han passat noranta-nou anys i la nostra diòcesi no pot deixar de fer-ne recordança, perquè ja estem en el compte enrere per a celebrar el centenari de la mort del qui és anomenat «patriarca de Catalunya».

Han passat cent anys des de la mort del bisbe Torras i Bages i s'han produït molts canvis en aquesta terra nostra. En el temps de Torras i Bages la fe cristiana era l'ànima del poble català. Certament que també hi havia signes de la modernitat que anava configurant una altra manera d'entendre la vida i la relació de les persones amb Déu. El bisbe Torras i Bages amb el seu ministeri episcopal va fer present ben clara l'opció de l'Església pel diàleg entre la fe i la cultura. Bon continuador de la Renaixença, va maldar perquè es fessin ben paleses les arrels cristianes del nostre poble. Un poble que oblidava les seves arrels va avançant pel camí de la pèrdua de la seva identitat. Però, tot i els canvis que en aquests cent anys s'han produït, la seva persona, els seus ensenyaments i la seva activitat com a pastor de la diòcesi de Vic ens continuen parlant en l'avui de la nostra societat i de la nostra Església.

L'Església ha de confessar sempre la senyoria de Crist, Senyor del món i de la història

Per tot això, és la meua voluntat com a bisbe diocesà que se celebri com pertoca el centenari del bisbe Josep Torras i Bages. A més, donant una ullada a la nostra història, ens trobem amb altres efemèrides que ens poden ajudar a reflexionar sobre el passat, posant la mirada en un present apassionant, que ens llança al futur. Som una Església que venim de lluny, però que anem més lluny encara; l'Església que ha de confessar sempre la senyoria de Crist com el qui és, Senyor del món i de la història.

Les efemèrides a què feia referència són dues. Els mil cinc-cents anys de la primera notícia de la nostra diòcesi: l'any 516, en un concili provincial a Tarragona, signà Cinidi, bisbe d'Ausona. I l'altra efemèride significativa són els mil anys del bisbe Oliba: el comte Oliba i abat de Ripoll i de Cuixà fou consagrat bisbe de Vic l'any 1018. Tant en un cas com en l'altre es fa clara la presència de la fe cristiana que va configurant un territori. El bisbe Cinidi ens parla de la fe en Crist present en aquesta terra més de mil cinc-cents anys, mentre que la figura del bisbe Oliba ens parla de la lluita per fer possible la llibertat i la pau cristianes.

Totes aquestes efemèrides ens porten, doncs, a festejar-ho adequadament. El projecte «Episcopus» ens ajudarà a fer presents aquestes commemoracions perquè siguin un record agraït del passat i una reflexió que ens ajudi a viure el present, donant la resposta que Déu i la humanitat d'avui esperen.